

opusdei.org

Imiteren van Christus: De christelijke betekenis van versterving

Versterving is een middel, een weg, geen doel op zich. Je opofferen voor liefde voert tot de volheid van liefde, in God zelf, die Liefde, Vreugde, Geluk, Glorie is. Zonder enige zweem van pijn of verdriet.

6-3-2023

"God is Liefde", zo bevestigt Johannes in zijn eerste brief: "En de liefde die God is, heeft zich onder ons geopenbaard doordat Hij zijn enige Zoon in de wereld gezonden heeft, om ons het leven te brengen. Hierin bestaat de liefde: niet wij hebben God liefgehad, maar Hij heeft ons liefgehad, en Hij heeft zijn Zoon gezonden om door het offer van zijn leven onze zonden uit te wissen (1 Joh 9-10).

De grote manifestatie van Gods oneindige liefde voor de mens, voor ieder van ons, is het lijden en de dood van Jezus Christus aan het kruis.

Liefde beantwoorden met liefde

Het is kenmerkend voor een verliefd persoon om dankbaar te zijn, om liefde met liefde te willen beantwoorden; en liefde uit zich in woorden en daden. Hoe groter de liefde, hoe sprekender de woorden

en hoe edelmoediger en hoe groter het offer in daden.

Daarom hebben vrome christenen van alle tijden ernaar gestreefd hun liefde voor God te uiten in woorden (gebed) en daden (offer), als antwoord op Gods liefde die tot uiting komt in zijn Woord (prediking, evangelie, onderricht) en zijn Offer aan het Kruis.

Maar het is ook kenmerkend voor verliefde mensen om zoveel mogelijk te willen lijken op de persoon die zij liefhebben, om in hun voetsporen te treden.

Lichamelijke versterving

Daarom kozen sinds het begin van het christendom degenen die Christus liefhebben voor offers zoals die van Christus: op Jezus' vasten reageerden zij met vasten en onthouding; op Zijn niet hebben van "een plaats om Zijn hoofd te laten

rusten" met waken, slapen op de vloer of op harde bedden en kussens; op Zijn geseling, met geseling (tuchtigingen); op Zijn kroning met doornen, met riemen met scherpe punten of soortgelijke middelen (cilices), enz.

Dit alles met de edelmoedigheid van geliefden, en met de nederigheid en voorzichtigheid van hen die weten dat zij hun eigen leven te danken hebben aan de liefde van Christus: dat is de reden waarom, op enkele ziekelijke uitzonderingen na die altijd door de Kerk zijn veroordeeld, zij die zijn geseling, doornenkroning of kruisdragen hebben nagebootst en nog imiteren, zich niet met echte spijkers aan een kruis nagelen, of hun leven en gezondheid in gevaar brengen door deze lichamelijke verstervingen tot het uiterste te voeren.

Zonder gevaar voor de gezondheid

Er zijn vele martelaren geweest. Ze waren trots dat zij gemarteld en gedood zouden worden omwille van Christus zoals Hij voor ons stierf, maar geen enkele heilige is gestorven of heeft zichzelf in levensgevaar gebracht met middelen om boete te doen zoals een zweep, of door vasten.

Een indrukwekkend weetje: een van de meest sobere en verstorven heiligen aller tijden, een model voor hele generaties boetelingen, is de heilige Antonius de Grote die stierf op 105-jarige leeftijd, in een tijd dat de levensverwachting nauwelijks meer dan 20 jaar bedroeg!

Christelijke versterving: een middel, niet een doel op zich

Liefde voor God is daarom de diepste en meest doorslaggevende reden voor elke vorm van christelijk offer. Deze liefde omvat het besef van de eigen zonden en ellende en zoekt de

vergeving van Hem die gefolterd,
met doornen gekroond en gekruisigd
werd om ons diezelfde zonden te
vergeven. Het is een liefde die, zelfs
in alle bescheidenheid, de louterende
pijn van de Geliefde, die de zonden
van alle mensen droeg, wil
vergezellen.

Maar het offer van Jezus culmineert
in Zijn opstanding, in de heerlijkheid
van de Hemel, in een totaal, definitief
en eeuwig Geluk.

Versterving in welke vorm dan ook is
een middel, een weg, geen doel op
zich. Zichzelf opofferen voor de
liefde eindigt in de volheid van liefde
zonder een spoor van pijn of
verdriet, in God zelf, die Liefde,
Vreugde, Geluk, Glorie is.

Javier Sesé

pdf | Document automatisch
aangemaakt door <https://opusdei.org/nl-nl/article/imiteren-van-christus-de-christelijke-betekenis-van-versterving/>
(31-3-2025)